

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2721/05
09.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Sofije Vagner - Ličenoski, Ljubice Milutinović, Nede Antić i Vide Petrović - Škero, članova veća, u parnici tužilaca AA, BB, maloletne VV, maloletnog GG, maloletnog DD, koje zastupa zakonski zastupnik majka BB, a koje zastupa AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, koju zastupa zakonski zastupnik Republički javni pravobranilac, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.4258/05 od 31.5.2005. godine, na sednici veća održanoj 9.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.4258/05 od 31.5.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P.1271/00 od 2.12.2004. godine, u stavu prvom usvojen je tužbeni zahtev i obavezana tužena da tužiocima na ime naknade nematerijalne štete za duševne bolove zbog smrti bliskog lica isplati AA 380.000,00 dinara, BB iznos od 320.000,00 dinara, maloletnom VV iznos od 400.000,00 dinara, maloletnom GG 400.000,00 dinara i maloletnom DD iznos od 400.000,00 dinara, sve sa zakonskom zateznom kamatom na navedene iznose počev od dana presuđenja do isplate; stavom drugim je utvrđeno da je tužba tužilaca u delu koji se odnosi na naknadu materijalne štete povučena i stavom trećim obavezana je tužena da tužiocima isplati naknadu parničnih troškova u iznosu od 224.400,00 dinara.

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.4258/05 od 31.5.2005. godine odbijena je žalba tužene i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P.1271/00 od 2.12.2004. godine.

Protiv presude Okružnog suda u Beogradu tužena je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.386. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija tužene nije osnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354. st.2. tač.11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja AA je majka, tužilja BB supruga, a tuženi VV, GG i DD deca pok. PP, koga je u zgradi Okružnog suda u EE, u sudnici, za vreme glavnog pretresa, u krivičnom postupku, koji se protiv njega vodio zbog krivičnog dela ubistva u pokušaju, ubio ĐĐ, koji je nakon saslušanja u svojstvu svedoka, ostao u sudnici. Ubistvo je izvršeno pištoljem, koji je ĐĐ, usled propusta radnika obezbeđenja Okružnog suda u EE uneo u sudnicu. Usled smrti GG, tužioci trpe duševne bolove.

Odgovornost tužene zasniva se na odredbi čl.170. Zakona o obligacionim odnosima, jer je do štetnog događaja došlo usled propusta radnika obezbeđenja Okružnog suda u EE, usled koga je ĐĐ uspeo da u sudnicu unese oružje, kojim je usmrtio sina, odnosno supruga i oca tužilaca.

Visinu štete, koju su pretrpeli tužioci zbog smrti bliskog lica nižestepeni sudovi su odmerili pravilnom primenom čl.200. st.1. i 2. i čl.201. st.1. Zakona o obligacionim odnosima, pri čemu su imali u vidu intenzitet i trajanje duševnih bolova i cilj kome naknada služi, te su navodi revizije tužene o pogrešnoj primeni materijalnog prava pri određivanju visine naknade neosnovani.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl.393. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm